

Het jaar is voorbij... op naar het volgende

“Als de Heere het huis niet bouwt; tevergeefs zwoegen zijn bouwers eraan; als de Heere de stad niet bewaart, tevergeefs waakt de wachter” - Psalm 126:1.

Dit geldt vanzelfsprekend voor de twaalf stammen van Israël want van de Gemeente, het Lichaam van Christus, was toen nog geen sprake. Maar overdrachtelijk is het wel een prachtige waarheid. Als de Heere Zich niet over de Gemeente ontfermt, wie moet dat dan doen?

Het ligt volkomen buiten onze mogelijkheden en gezichtsveld om te weten wat er allemaal gaande is binnen het Lichaam van Christus en welke kant het op gaat. Maar stel u gerust, de Heere ontfermt Zich er wel degelijk over. Het was tenslotte Zijn prachtige plan van al heel lang geleden.

Niet wij, die deel uitmaken van het Lichaam, trekken de kar. Christus is het Hoofd. Hij maakt de plannen. Hij voelt en regisseert en stuurt en bepaalt en weet wat er gaande is. Hij weet ook als geen ander wat we individueel nodig hebben. Dat is toch wel een heerlijke geruststelling. Wij mensen kunnen ons nog wel eens zorgen maken over bepaalde dingen. Ik merk dat er broeders en zusters zijn die zich zorgen maken over het verminderde kerkbezoek. Maar bedenk wel, er zijn wel veel meer luisteraars naar de diensten via internet. Het gaat de hele wereld over en dat is de andere kant van de

zaak die we vooral niet moeten vergeten. Laten we ook al die luisteraars en ‘meegenieters’ betrekken in onze gebeden, ook al kennen we ze niet allemaal. Laten we samen bidden dat de boodschap goed overkomt en begrepen wordt en dat mensen er door gezegend worden.

Jesaja 48:17 zegt: “Ik ben de Heere uw God, Die u leert wat nuttig is, Die u leidt op de weg die u moet gaan”. En zo is met maar net. Hij weet wat goed voor ons is en wij moet vooral niet vasthouden aan gewoontes om de gewoonte zelf. Het is Zijn Lichaam. Hij leidt en stuurt en bekommert Zich en leert ons wat nuttig is.

Hij geeft ons Zijn Woord. Daarin is zoveel te genieten en er komt geen einde aan. Als je een cadeau krijgt, ga je dat uitpakken en je laat je verrassen, maar uiteindelijk bereik je de bodem en dat was het dan.

Zo gaat het met Gods grote cadeau aan ons niet. Daarbij bereiken we nooit de bodem. Steeds weer zijn er nieuwe onverwachte heerlijkheden en als je dat samen ontdekt, betekent dat ook gezamenlijke blijdschap en als afsluiting een gezamenlijk dankgebed naar onze hemelse Vader toe. Dan ga je met een lied in je mond en in je hart naar huis. Dat is wat de Bijbel ‘gemeenschap’ noemt. Paulus schrijft daarover in Filippenzen 2, vers 1: “Als er dan enige bemoediging is in Christus, als er enige troost is van de liefde, als er enige innige gevoelens en ontferming zijn, maak dan mijn blijdschap volkomen doordat u eensgezind bent, dezelfde liefde hebt, één van ziel bent en één van gevoelen. Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de andere voortreffelijker achten dan zichzelf”. Dit mogen we toch wel met blijdschap tot ons nemen; dit is Gods bedoeling voor ons anno nu. Zo functioneert de Gemeente van Jezus

Christus intern en dat is inclusief al die broeders en zusters die genieten

van dezelfde boodschap via de moderne media en die we niet allemaal kennen. Zijn er innige gevoelens en ontferming bij ons en zijn we één van zin? Staan onze neuzen dezelfde kant op? De kant van Christus, want daar gaat het om volgens Filippenzen 2:1.

Dat zijn belangrijke details voor het naar behoren functioneren van dat stukje van het Lichaam van Christus dat in Zeist samenkomt en waarbij aan de buitenkant van het gebouw VEG staat.

Het Hoofd trekt de kar en wij, die een klein onderdeelje daarvan zijn, hebben wel onze eigen verantwoordelijkheden. Met zo’n liefhebbende en zorgzame Vader durf ik het nieuwe jaar wel weer in.

Ik wens u, mede namens de broederraad, na een gezellig oud en nieuw heel veel heil en zegen in het nieuwe jaar, 2017.

